

BİR RÜZGÂR ESİYORDU Kİ ...

Davut GÜNER

1. Baba:

Bir zamanlar bir rüzgâr, biz çocukları eğlendirirdi. Çocuklar ırmakları düşünür, ırmaklar dağlar aşar, geniş ovalara yayılırdı. Benim ablam öldü. Sonra annem öldü. Sonra uzun yıllar geçti. Yağmurlar, karlar yağdı. Mevsimler birbirini takip etti. O uzun yazlarda, kumrular eşsiz bir senfoniye eşlik etti fakat ablam ve annem içimde büyük bir acı olarak yer etti. Ablamı ve annemi unutamadım. Ablamın iri gözleri mi vardı? Annemin çilli bir yüzü mü vardı? Hayat bir yanılsama mıydı? Ah hayat...

SERT RÜZGÂRLAR

AKIP GİDEN YILLAR

TAM 80 YIL

AH BU TABUTLAR

Burada kaç tabut var. Burada kaç ölü var. Kamışlar, tahtakuruları, eski değirmenler, eski harmanlar, karaltılar, savrulan yazgılar...

“Benim ölüm şehre mi gömülecek?”

“Benim ölüm şehre mi gömülecek?”

BEN BURADA KALABİLİR MİYİM?

HATIRALAR

BEN BURADA KALABİLİR MİYİM? EY GENİŞ YAZLAR

BEN... BEN... BEN...

Birazdan beni gömecekler. 80 yaşında beni gömecekler. Dünyayı terk edişim, çok trajik olacak. Damadım olacak alçak, bizi kurşun yağmuruna tutacak. Işıklar, kuyular kararacak, sular çekilecek.

ÖYKÜ

BELEDİYE ÇALIŞANLARI VE BİRKAÇ AKRABAM
TAM BENİ GÖMECEKKEN;
Bir rüzgâr esiyordu ki...

2. Anne:

Ben şimdi bir ölü müyüm? Ben nasıl bir ölüyüm? Kocam bir oğlum ve kızım, geçmişin bütün sevinçleriyle ve kasvetiyle; burası niye böyle kapkaranlık... Bu çocuk sesleri, bu dut ağaçları, bu kirazlar, kırmızı kıpkırmızı bir toprak, bahar yağmurları... Ben şimdi bir ölü müyüm? Ben bir ölüsem dedem, babaannem, babam, annem, ağabeyim, kardeşim neredeler?

YILLAR
TAM DA 74 YIL
BU DELİ YAĞMURLAR
SERSERİ KURŞUNLAR...
BELEDİYE ÇALIŞANLARI VE BİRKAÇ AKRABAM
TAM BENİ GÖMECEKKEN;
Bir rüzgâr esiyordu ki...

3. Çocuk:

Şu yerde yatan kanlar içindeki ceset, benim cesedim. Tam 28 yıl sonra benim kanlı cesedim. İşte, cansız kıpırdamadan duruyor. Bu nasıl bir kader! Ey çeşmelerin bütün suları... Kara kazanlar, teneşirler, üstü alçıyla sıvanmış beyaz tabutlar, bembeyaz kefenler. İşte ben, babam ve annem, kocam tarafından öldürüldük. Boynun altında kalsın! Alçak adam! Babamın varını yoğunu sattırdım, sana ev aldım. Ağabeyim bana beddualar etti. Bütün bunların karşılığı bu serseri kurşunlar mı? Ben sana ne diyeyim Murat! Allah seni kahretsin. Gelin hanım da ne sevinecek şimdi.

Ah! Bu benim açgözlülüğüm.

Ah! Bu benim hırslarım.

TABUTLAR

CESETLER

İşte eski bir mezar ben kendimi yansılıyorum, kendi ellerimle bir nisan günü.

BELEDİYE ÇALIŞANLARI VE BİRKAÇ AKRABAM
TAM BENİ GÖMECEKKEN;
Bir rüzgâr esiyordu ki...

4. Çocuk:

Ben Mehmet filan, elli yaşımı şunca sene nasıl yaşadım. Ey hayat! Bu nasıl bir trajedi? Karşımda üç adet taze mezar... Babamın, annemin, kız kardeşimin mezarları... Babam, annem, kız kardeşim yıllarca bana kötülük yaptılar. Sonları çok trajik oldu. Göklere çıkardıkları damadın kurşunlarıyla öldüler. Ey Allah'ım! Hiçbir kötülük karşılıksız kalmıyor. Hiçbir kötülük...

Baba; benden çarptığın otuz bin lira, öğrenci kredisinin acısı, içimde hâlâ tazeliğini koruyor. Belki otuz beş, kırk yıl oldu. Dayım sekiz bin lira maaş alırken ve bol bol harcarken “ay sonu iki bin lira artıyordu, yeğenim” dediği zaman, baba sen benim otuz bin liramı güzelce bir iç ettin. Annemin ve kız kardeşimin kışkırtmalarıyla hayatı bana zindan ettin. Anne, sen de sevgili damadına “oğlum gibi” deyip bana nispet ettin. Dünyanın kaç bucak olduğunu gördün anne.

Kız kardeşim; babamın tarlalarını, dükkânlarını sattırarak bana bir şey kalmasın istedin. İlkokuldayken bütün derslerini bana yaptırırdın. İyi ki ortaokula başlamadın. Bir de ortaokula başlasaydın hâlim haraptı. Bir zaman on lira istedim, vermedin. Eczaneden yanık merhemi alacaktım. Yıllar sonra ben sana kredi parasıyla bir çizme aldım. Babamın benden çarptığı paralarla sigara aldın, tüttüre tüttüre bir güzelce içtin ama işte bitti. Her şeyin bir sonu olduğu gibi, bir kötülük de nihayet sona erdi. Sizlere hakkımı helal etmiyorum. Ey üç adet taze mezar, sizlere hakkımı helal etmiyorum. Önümde savruluyorken mevsimler, yağmurlar, karlar, uzayan yıllar yazgılar...

TAM DA MEZARLIKTAN
AYRILACAKKEN;
Bir rüzgâr esiyordu ki...